

μετ' ἀριμανείου τῶντι ὀρέξει. Οὗτος, προκίμων εἰς τὴν πρόδον τοῦ πανεπιστημίου καὶ τὸν ἐκ τούτου, προσδοκώμενον φωτισμὸν τοῦ ὅλου ἐλληνικοῦ ἔθνους ἐπέειπεν ὅτι χαίρει ἔχων συγγενεῖς, ὧν καὶ τοὶ εὐπόρων καὶ ἀπαθῆμων τῆς πατρίδος τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι ξένα καὶ ἀνέκοντα εἰς τὸ ἐλληνικὸν πανεπιστήμιον. Μετὰ ταῦτα οἱ μὲν νεόνυμφοι ἀπῆλθον εἰς Δόδον· οἱ δ' ἄλλοι, παραμεινάντες εἰς τὴν τράπεζαν μέχρι τῆς ὁδοῦ καὶ χορεύσαντες ἔπειτα μέχρι τῆς 8, ἀπῆλθον ἕκαστος οἴκαδε. Τοιαῦται ἀδελφικαὶ συνελεύσεις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος εὐρισκομένων Ἑλλήνων ἔχουσι τι κατανυκτικόν, καὶ ἐμποιοῦσι χαρὰν οὐ μετρίαν ἑκάστῳ τῶν τὴν ὁμήγουριν ἀποτελούντων· διότι πείθεται τις ὅτι οὗς πολλάκις χωρίζει ὁ κερδῶς Ἑρμῆς καὶ τὰ ἄλλα χρηματικὰ συμφέροντα, τούτους ἐνώνει καὶ συμπιλοῖ ὁ ἱερώτατος καὶ ἀγιώτατος τῶν δεσπῶν, ὁ τῆς ὁμογενείας, καὶ ἡ σεβαστὴ προσηγορία τοῦ Ἑλλήνου. »

N N.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ.

—ο—

Δημοσιεύοντες ἀντίγραφον τῆς προτομῆς τοῦ ἀθανάτου Αἰαμαντίου Κοραῆ, ἣν ἐλάβευσεν μετὰ πλείστης ἐπιτυχίας ὁ ἡμέτερος Ἰω. Κόσσης, κρίνομεν περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμέν τι περὶ τοῦ μεγάλου τούτου τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτου· διότι τίς ἀγνοεῖ τοὺς μόχθους καὶ τὴν φιλοπατρίαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν μεγίστην ὠφέλειαν καὶ δόξαν ἃς περιποιήσατο τῇ ἰδίᾳ πατρίδι διὰ τῶν πολυτίμων αὐτοῦ συγγραμμάτων, ἐν αἷς ἐνέτεινε γνώμας φιλοσόφους, καὶ τῶν πολιτικῶν πολλὰ συγκατέπλεκε τοῖς φιλολογικοῖς, προτροπὰς τε, καὶ νοουθεσίας, καὶ ἐπιπλήξεις ἔχοντα; ἢ τίς δὲν ὁμολογεῖ ὅτι εἰς τὰς προτροπὰς καὶ νοουθεσίας ταύτας ὀφειλομένην τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης, καὶ τὴν ταχύτεραν ἀνάκτησιν τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας;

Ὁ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρως ἦτο ἀναντιρρήτως ἡ ἐπικρατεστέρα τῶν πολλῶν ἀρετῶν τοῦ μακαρίου ἐκείνου ἀνδρός. Δὲν ἦτο δὲ αἰσθημα ἀπλοῦν ὡς τὸ ἐμφωλεῦον εἰς τὰς καρδίας πάντων τῶν ἐχόντων πατρίδα· διότι « ἐστὶ καὶ ἀνδρείας διαφορὰ πρὸς ἀνδρείαν, ὡς τῆς Ἀλκιβιάδου πρὸς τὴν Ἐπαμεινώνδου, καὶ φρονήσεως πρὸς φρόνησιν, ὡς τῆς Θεμιστοκλέους πρὸς τὴν Ἀριστείδου, καὶ δικαιοσύνης πρὸς δικαιοσύνην, ὡς τῆς Νομᾶ πρὸς τὴν Ἀγησιλάου. » (Πλούτ. ἐν Βίῳ Φωκ.) Ἄλλ' αἰσθημα ἐσκεμμένον, οὕτως εἰπεῖν, καὶ συνετὸν, ἐξευγενισθὲν καὶ ἀνυψωθὲν, καὶ ἐγτονώτερον γενόμενον ὑπὸ τε

τῆς μετὰ κρίσεως μελέτης τῶν συγγραμμάτων τῶν ἡμετέρων προγόνων, καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐκτιμήσεως τῶν μεγάλων ἔργων ἃτινα ἐκεῖνοι ἐπεχείρησαν καὶ εἰς πέρας ἤγαγον. Εἰς τὸν Κοραῆ, ἀριερώσαντα πάσας τὰς δυνάμεις καὶ ὁλόκληρον τὸν βίον αὐτοῦ τῇ Ἑλλάδι, ἐφαρμόζεται τῶντι ὅ,τι ἔλεγεν ὁ Λουκιανὸς (Πατρ. ἐγκώμ.) διὰ τοὺς ἀγαπῶντας τὴν ἰδίαν πατρίδα. « Πάντα παιδεύματα καὶ μαθήματα συλλέγουσι χρησιμωτέρους αὐτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. »

Τὸ ἔργον τοῦ Ἰω. Κόσσης, ὁ ἀτελῶς ἀπεικονίζει τὸ ἀνωτέρω ξυλογράφημα, ἔχει τι βεβαίως ἀξιοσημεῖον, ὡς παριστάνον τὸ φιλόσοφον καὶ αὐστηρὸν ἦθος τοῦ ἐξεικονιζομένου, καὶ ἀναγγέλλον ὅτι ὑπὸ τὸ πλατὺ αὐτοῦ μέτωπον ἀνακυκῶνται μέριμναι καὶ σκέψεις περὶ συμφερόντων σπουδαιοτάτων.